

Christophorus Philippus Richter/ D. Comes P. C. Prof. P. Fac. Iur.
Senior, & p. t. Decanus, L. S. P. : Causam aliam esse proprietatis, aliam
possessionis, patet ex l. naturaliter, 12. §. nihil. 1. ff. de adquir. vel
amitt. poss. ubi Ulpianus tradit, nihil commune habere proprietatem
cum possessione ... P. P. Ienae Fest... Circumcisionis domini, Ann. quo
Friderici regimen florebit

Ienae

Richter, Christoph Philipp

Phil 2° 00268/04 (109)

https://dwb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00007404

urn:nbn:de:urmel-087e3430-7d02-4e29-91cb-714f9f460f7b3-00006768-19

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

urn:nbn:de:urmel-087e3430-7d02-4e29-91cb-714f9f460f7b3-00006768-19

CHRISTOPHORUS PHILIPPUS RECHTER/D.

Comes P. C. Prof. P. Fac. Jur. Senior, & p. t. DECANUS,

L. S. P.

Aufam aliam esse proprietatis, aliam possessionis, patet ex l. naturaliter. 12. §. nihil. 1. ff. de acquir. vel amitt. poss. ubi Ulpianus tradit, nihil commune habere proprietatem cum possessione. Et in l. 1. §. 2. ff. uti possid. idem J. C. docet, separatim esse debere possessionem a proprietate: Vieri enim possit, ut alter possessor sit, Dominum non sit, alter quidem Dominus sit, possessor vero non sit: Vieri etiam possit, ut & possessor idem & Dominus sit. Cum igitur hac ita se habeant, & capillimè quæstiones atque licet tam de proprietate quam possessione moveantur, hinc diversâ quoque dantur judicia. Quando enim res vindicatur, vel actor petit declarari rem, quam alius possidet, ad se spectare jure domini, vel sibi competere aliquid juri in aliquo fundo, tunc petitorium locum habet. l. qui petitorio. 36. in pr. ff. de R. P. & l. interdictum. 2. §. quædam. 2. ff. de interdict. Et hoc intentatum dicitur, quando in libello de re seu proprietate facta est mentio. Alex. consil. 92. incip. vis & opportunitate discussa. n. 6. vers. ff. in petitorio. vol. 5. Quando autem quis agit ratione solius possessionis, de ea vel adipiscenda, vel retinenda, vel recuperanda, possessorium competit. d. l. naturaliter. 12. §. 1. ult. ibiq. gl. C. qui leg. person. stand. §. sequitur. 2. & segg. Infr. de interdict. Hoc verò rursus dividitur in ordinarium vel plenarium, in quo non tantum de possessione partium disceptatur, sed plene etiam probationes recipiuntur. Gail. 1. Obs. 7. n. 2. Et in extraordinarium, quod etiam summariæ, summariæ, vel momentaneum appellatur, in quo absque libello & litis contestatione, summarie, & levato, ut ajunt, velo, nullo juris ordine servato, sed sola facti veritate probabiliter inspecta, proceditur. Gail. d. l. n. 5. & seg. ita, ut utrique etiam parti petenti permittatur, jura sua possessionis summariè per articulos ad hoc judicium pertinentes proponere. Gail. 1. Obs. 6. n. 1. & 8. Interrogatoria verò non admittuntur, neque copiz articulorum aut attestacionum communicentur, veluti Ampli. Facult. Jurid. in inclusa Univ. Rostochensi die 13. Martii, præterito anno, in causa Erasmi Runden contra Casparum & Brunonem von Heimburg/ pronuntiavit: Dasi so wol Kläger/als Beklagte innerhalb sechs Wochen/so ihnen dazu hiermit angesetzt/ihre angemessene Gerechtigkeiten der possession vel quasi in den streitigen Gütern in förmliche Articul verfasst/ nebst Benennung/so wohl unparschlicher Commissarien als Zeugen/so übergeben schuldig/veraussetzt alldam ohne einige Communication solcher Articul/der ephliche Beweis darüber uffgenommen/und uff einformendenden solcher Zeugen Rundschaften/ohne erteilung einiger Copien/die freitigen possession halten/in summariem stande werden soll/ was recht ist/3. D. 38. Eodem modo in Curia Provinciali, & Collegio nostro Juridico aliquoties accitum fuisse memini. Hinc liquet, quod nemo facile ad petitorium confugiat, qui possessorio summario experiri potest. l. si qui. 24. ff. de R. P. Hoc enim utilis & facilis est, in quo unicuique testis quoad probandam possessionem sufficit. Atarant. de reme. poss. n. 26. Adhuc unico quasi possessio inducitur. Rot. decis. 2. de prescript. n. 3. Eoque probato continuatio etiam possessionis probata censetur. Witsch. consil. 124. n. 10. Et in sua possessione tuendus est possessio, donec adversarius eum de jure in possessione ordinario vel plenario, sive petitorio deiciat. Menoch. de reit. poss. reme. 137. Vergin. de Becat. in rr. de unan. c. g. n. 37. Ita ut exceptioni etiam domini non sit locus, licet in continenti probari possit. Panorm. in c. n. 6. de rescript. solat. Dn. D. Andr. Gerhard. excr. Juslin. deced. 19. quæst. 7. Et ita in Collegio nostro m. Febr. 1677. Senatui ipsi upperresponsum fuit: Dasi d. den Besiz und Gebrauch des N. Verlassenschaft zu manutieniren und zu schützen/und R. mit seinen Eudien abzunemen/iedoch ist demselben sein angemessenes Recht in possessorio plenario oder petitorio zu vertheilen. r. suspens. 1. de caus. poss. & propriat. & l. nulli. to. C. de judic. Et ita in Sebastiani nostro m. Januar. Anno 1649. ad requisitionem Judicu & Stabularum zu Hofenleuben respondimus. Ordinari verò juri esse dicitur in l. ordinarii. §. 4. consil. to. n. 38. Vel etiam omisso petitorio prius intentato, possessorio postea venturum. c. pastoralis. 5. cod. tit. Hartm. Pistor. lib. 1. quæst. 45. Ab initio enim intentans vel solum petitorium, vel hoc conjungens cum possessorio, sibi non præjudicat, si postea pendente petitorio ad possessorium ejusque causam transeat. Matth. Cöler. ad d. c. pastoralis. 5. n. 47. Et hac ita in jure Canonico esse sancita, atque in foro recepta, Dn. communiter largiuntur. An autem hujusmodi cumulatio juri civili sit consentanea? ingentem contentiosis ferram Interpretes inter se trahunt. Huber. Gippan. ad d. l. incerti. 3. veritatem eorum sententiam putat, qui hac duo judicia ab eodem quidem judice, sed non simul nec in eodem libello propoſita, sed unum post alterum exercenda censent. Idem statuit Dn. D. Andr. Gerhard. d. l. §. 5. & 6. Econtra Cuiac. & Cöler. ad d. c. pastoralis. 5. Gail. 1. Obs. 65. Mynsing. cent. 6. Obs. 23. Hartm. Pistor. d. l. §. 45. & Anton. Perez. ad tit. C. de interdict. n. 14. veriorum esse sententiam dicunt, quod petitorium & possessorium ab initio simul possit proponi, tractari, & finire. Et quamvis Perez. d. l. in quocunque possessorio tam adipiscendæ & recuperandæ, quam retinendæ, cumulationem defendat, eamque præsertim in incorporalibus admittat. Besold. p. 5. consil. 246. n. 14. Atamen dissentiunt Lanfranc. de Orano in rubr. de caus. poss. §. bis itaq. expeditur. Dom. Card. Tuseb. tom. 6. conclus. 450. n. 8. & seg. ubi hanc communem vocat. Dn. D. Riemer. deced. 14. quæst. 6. in fin. Dn. D. Carpov. respens. 71. lib. 1. tit. 8. n. 17. ubi plures allegat. Sed filium abrumperem cogor, cum charta plura non capiat, atque prædictam de consensu petitorii ac possessorii controversiam intricatissimè accurate enucleaturus sit Nobil. atq. Clariss. Dn. JOANNES RECCIUS, J. U. Candidatus pereximius, de cujus vita & studiis, pro more hætenus recepto, pauca adjiciemus. Natus autem in antiquissima Libera Imperii Romano-Germanici civitate GOSLARII, anno reparatae salutis M. DC. XXVI. & quidem oriundus ex perpetua & jam per tria secula propagata patritia, & post ab invictissimo Imperatore FERDINANDO SECUNDO, (gloriosissima memoria) Nobilitate, aliisq. insignibus immunitatibus ac privilegiis exornata RECTORUM Familia. Patrem habuit Magnificum, Nobilissimum & Consultissimum Virum, Dn. JOANNEM RECCIUM, J. U. D. Sacre & Caf. Majest. Comitum Palatinum, Equitem auratum, Excenta Ecclesiæ SS. Simonis & Judæ, qua est Goslaris, Decanum: Matrem verò CATHARINAM AGRESAM Haggen/Viri Nobilissimi, Amplissimi, ac Consultissimi, Dn. COSMI HAGGI, J. U. D. & moderni Serenissimi Electoris Saxonie Consilarii quondam fidelissimi, filiam, Maronem pietate ac omnis generis virtute consuetam. Huic parentibus honestissimis prognatus, prima literarum rudimenta succrescente ætate, in diversis inferioris Saxonie Scholis rivalibus, adminiculo aliquot egregiorum Ludimagistrorum posuit, donec tandem consilio Magnifici, Nobilissimi atq. Amplissimi Viri Dn. HENRICI RICHARDI HAGGI, J. U. D. excellentissimi, Sereniss. Pr. ac Ducis Brunsv. & Luneb. Consilarii eminentissimi, nec non Reverendissimi ac Illustrissimi Principis ac Domini, Dn. Abbatissæ Episcopatus Quedlinb. Cancellarii gravissimi, Domini Avunculi sui parentis loco amantè venerandi, Halberstadtum sese conferre, ibique acceptam studiorum telam perexere jussus fuit. De hinc itaque Anno XLV. ad Academiam Juliam, tanquam ad mercatum bonarum artium, discessit, ubi quandoquidem ad Jurisprudentiam animum adjungere decreverat, primis quidem annis soli Philosophia præsertim Civili litavit, quippe hanc solida Jurisprudentiæ fundamenta sternere, vix limina Julie salutans, à Clarissimis viris acceperat, hinc ejus amore mirifice accensus non dubitavit tum summæ ejus Academiæ Philosophiæ, Dn. CONRADUM HORNEJUM, SS. Th. Doct. & Professore celeberrimum, Aſinem ac Præceptorem suum desideratissimum, accedere, utque in numerum ejusdem consiliorum cooptaretur, rogare, qui precibus locum reliquit, & præterea virum in Philosoph. acutissimum, Dn. M. Lucam Fridericum Reimhardt, hodie SS. Th. in Academia Norica Professore, ei adjunxit, cujus fidei informatione in tantum etiam profecerat, ut Disputationem moralem de principis ad humanarum proprio Marte conscriptam, in prædicto Athenio Helmſtadiensi contra opposcentes quâ Professores quâ Comilitones non sine laude defendit. Politicæ fundamenta solida ibidem quoque jecit, sub insigni ejusdem Magnifici Dn. HERMANNO CONTRIGIO, Phil. ac Med. D. insimulq. Juris publ. Prof. celeberr. cum ipsos Aristotelis libros superflites Politicos, & elegantissimum Jacobi Lampadii de Rep. Rom. Germanica libellum haut vulgari indutria interpretaretur. Dehinc ad Jurisprudentiam castra migrans usus est doctrina & informatione Nobiliss. atq. Consultiss. J. U. D. Dn. D. HENRICI HAHNII, Codicis Professoris in Acad. Helmſtadiensi famigerantissimi; ut & Ampliss. ac Consultiss. Viri Dn. D. GEORGII WERNERI, Juris Pontificii ac Consuet. Feudal. ibid. Antecessoris celebrantissimi; donec anno M. DC. L. circa K. Maji illustri Julia relicta, Noricæ Athenæ commigraret, ubi locorum publicæ ac privatæ operam dedit Nobilissimi, Amplissimi, atq. Excellentissimi Viri, Dn. D. WILHELMO LUDWIGIO, Dn. D. NICOLAO RITTERSHUIO, & Dn. D. JOHANNI KOBIO, omnibus Juris Antecessoribus ibidem laudatissimis, quorum cum prioribus Disputationem quoq. difficiliora universi Juris capita exhibentem publicè defendit. Tandem cum anno M. DC. LIII. illinc digredientes ad celeberrimam Argentinenſem Academiam proficeretur, inque via in illustrissimam Mufarum sedem, qua est TURICÆ, incidere, præter omnem ejus opinionem & institutum, accidit, ut amoenissimi studii operandi aptissimi loci amore illectus ibidem aliquandiu subsisteret. Cujus etiam cum consilii haud penitus, quandoquidem hac occasione contigit, ut non tantum summi ibidem Juris Professoribus, Dn. JOHANNI WÜRMERO & Dn. ADAMO WOLFGANGO LAUTERBACHO, sed & nominatiss. Viro Dn. THOMÆ LANSIO, illustris Collegii ibidem Professori emerito, paulo familiarius innotuerit. Tandem relicta Tubinga, ad prælaudatam Argentinenſem Academiam devenit, ubi per annum præter propter Nobiliss. ac Consultiss. Viri, Dn. JOHANNIS OTTONIS TÄRKIS, Codicis ac Decret. Professoris ibidem excellentissimi, assidua accuratori doctrina atque informatione adjuvus, non mediocres in Jurisprudentia expertus fuit progressus, quos majori etiam ibidem incremento subinde adaugere consuevit, nisi paucorum ac propinquorum jussu illuc revocatus, & patrios repetere lares coactus fuisset. Prius tamen augustissimam Imperii Romano-Germanici Tribunal, quod est SPIRÆ Nemeta, ingressus est, quæque ratio dijudicandi & gravissimas Imperii controversias decidenti in prædicta CAMERA IMPERIALI obſervaverit, penitus cognovit, & quidem consilio & informatione Excellentiss. ejusdem Imper. Judicii Cameræ Aſſessoris, Dn. JOHANNIS FRIDERICI MOHRRI, ut & Clariss. ac Consultiss. Virorum, Dn. GEORGII GOLLI, & Dn. D. JOH. EUGENII ERKHARDI, Advocatorum ac Procuratorum Camera Seniorum. Denique posteaquam Spira relicta patrios fines repetiisset, domumque rediit ad propinquos & Affinibus jussu esset, ut summa Juris honoribus capellendis se habili redderet, eorumdem impetratorum facultatem ab hac nostra Salana petere voluit, ea imprimis motus ratione, quod præ defunctis parentibus (cujus veltigii insillere in omnibus laudi duxit) ab eadem olim, & quidem Anno hujus seculi XIX. non sine laude illos fuerit consecutus. Anteferia igitur ad primam examen, quod alias Tentamen vocant, admittens, sic admodum promptum & expeditum præbuit, & speciem fuit in utroq. jure profectus tam infigne edidit, ut ei tam publicè legendi, quam inauguralem disputationem instituendi potestas fuerit concessa. Præfatam autem legem 3. C. de interdict. aliquot lectionibus exponens, crassissimè, bonè X. in J. C. Auditorio initium facturum. Hæc ut Juris Justitiæ, Cultores frequentia sua exornent, operamque in auscultando assiduum probent, officio rogamus, & peramanter hortamur. P. P. J. P. J. P.

Typis JOHANNIS NITZS

urn:nbn:de:urmel-087e3430-7d02-4e
29-91cb-714f9f460f7b3-00006768-26